

Hồi thứ ba mươi lăm

Xót huynh trưởng nhị hiệp khóc ròng

Đoàn người kéo đến toà nhà cánh cổng sơn son ở trong ngõ Dương Liễu. Mã Ngạn Siêu tiến lại gõ cổng thì đột nhiên vắng nghe phía trong có tiếng người khóc.

Quần hào sừng sốt ngừng đầu ngó lên thấy ngoài cổng treo hai ngọn đèn lồng sắc trắng tỏ dấu hiệu nhà có tang sự.

Mã Ngạn Siêu khẽ giật vòng cổ.

Sau một lúc, cánh cổng mở. Một người quản gia vừa xuất hiện, Mã Ngạn Siêu liền đưa ra năm tấm thiệp, nói:

- Võ Thắng tiêu cục, Đàm Thoái môn, Thiên Địa hội đều có mấy vị đến bái phỏng Bạch đại hiệp và Bạch nhị hiệp.

Lão quản gia vừa nghe nói đến ba chữ "Thiên Địa hội" đã mắt trợn ngược, mặt đầy vẻ giận dữ ngó trừng trừng mọi người. Lão đón lấy bái thiệp rồi không nói câu gì, chạy vào liền.

Mã Phó Nhân tuy đã tuổi già mà tính tình cực kỳ nóng nảy. Lão tức quá, không nhịn được, lên tiếng:

- Tên nô tài này thật vô lễ!

Vì Tiểu Bảo cũng nói:

- Mã lão gia nói đúng đó!

Gã rất úy kỵ người trong Mộc vương phủ, chỉ trông cậy vào bọn Mã Phó Nhân, Vương Võ Thông nhất định sẽ giúp bên mình. Nếu xảy cuộc động thủ gã được mấy tay trợ lực.

Hồi lâu, một hán tử lối ngoài ba chục tuổi chạy ra. Gã này thân thể cao lớn, mặc đồ sô gai, toàn thân tang phục, hai mắt đỏ sọng, nước mắt chưa khô.

Gã chấp tay nói:

- Vi hương chủ! Mã lão gia! Vương tổng tiêu đầu cùng các vị! Tại hạ không biết các vị giá lâm, không kịp ra xa đón tiếp, thật là có lỗi. Tại hạ là Bạch Hàn Phong xin chào liệt vị.

Quần hào chấp tay đáp lễ.

Bạch Hàn Phong mời mọi người vào sảnh đường.

Mã Phó Nhân nóng tính hỏi ngay:

- Bạch nhị hiệp mình mặc hiệu phục. Không hiểu trong quý phủ có vị nào từ trần?

Bạch Hàn Phong đáp:

- Đây là gia huynh Bạch Hàn Tùng bất hạnh vừa tạ thế.

Mã Phó Nhân giậm chân hỏi:

- Đáng tiếc! Thật là đáng tiếc! Bạch thị song mộc là cặp hổ tướng trong Mộc vương phủ, tiếng tăm lừng lẫy trên chốn giang hồ. Bạch đại hiệp đang tuổi thanh niên, không hiểu mắc chứng bệnh gì mà tạ thế?

Mọi người vừa vào sảnh đường, chưa kịp ngồi xuống, Bạch Hàn Phong nghe Mã Phó Nhân hỏi vậy liền quay phắt lại, cặp mắt dường toé lửa, lớn tiếng hỏi lại:

- Mã lão gia! Tại hạ sở dĩ tôn kính lão gia chỉ vì lão gia là một vị tiên bối trong võ lâm, nên đã đối xử theo lễ. Lão gia đã biết rồi còn giả vờ hỏi. Phải chăng có ý trào phúng bọn tại hạ?

Vì Tiểu Bảo thấy Bạch Hàn Phong đột nhiên nổi giận thì trong lòng không khỏi kinh hãi, bất giác lùi lại một bước.

Mã Phó Nhân sờ chòm râu bạc hỏi:

- Lạ thiệt! Lạ thiệt! Lão phu không biết mới hỏi, sao Bạch nhị hiệp lại bảo biết rồi mà hỏi giả vờ? Bạch nhị hiệp mất vị huynh trưởng dĩ nhiên trong lòng đau xót, nhưng cũng không nên nặng lời với lão phu mới phải.

Bạch Hàn Phong hắng giọng một tiếng rồi nói:

- Mời các vị hãy an tọa.

Mã Phó Nhân lẩm bẩm một mình:

- Ngồi thì ngồi chứ có sợ ai?

Lão nhìn Vì Tiểu Bảo nói:

- Vì hương chủ! Xin hương chủ thương tọa.

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Không dám. Mã gia ngồi bên trên mới phải.

Bạch Hàn Phong coi bái thiếp biết trong đám khách này có hương chủ trong Thanh Mộc đường của Thiên Địa Hội tên gọi Vì Tiểu Bảo. Gã không

ngờ thằng nhỏ này lại là Vi hương chủ. Gã vừa lấy làm kỳ vừa tức giận vươn tay chụp lấy cổ tay trái Vi Tiểu Bảo quát hỏi:

- Người là Vi hương chủ ở Thiên Địa Hội ư?

Luồng kinh lực phát chụp này rất mạnh làm cho Vi Tiểu Bảo đau thấu xương. Gã "úi" lên một tiếng la làng. Gã đau xuýt ngất người. Hai hàng nước mắt nhỏ xuống má.

Huyền Trinh đạo nhân nói:

- Khách đến nhà mà Bạch nhị hiệp đối xử thế này thì khinh người thiệt!

Đạo nhân phóng ngón tay nhằm điểm vào nách Bạch Hàn Phong.

Bạch Hàn Phong đưa tay gạt, buông Vi Tiểu Bảo ra lùi lại một bước nói:

- Tại hạ cam bẽ đắc tội.

Vi Tiểu Bảo nửa người tê nhức, không nhúc nhích được, nét mặt buồn rầu, gã đưa tay áo lên lau nước mắt.

Dĩ nhiên Bạch Hàn Phong vô cùng kinh ngạc, mà cả bọn Mã Phó Nhân, Vương Võ Thông và mọi người trong Thiên Địa Hội đều kinh hãi. Họ nhìn thấy Bạch Hàn Phong xử chiêu "Hồ trảo công". Sự thực tuy thủ pháp này rất lợi hại, nhưng không phải là chẳng thể né tránh được. Huống chi Vi hương chủ đã là đệ tử của Trần Cận Nam, ai cũng yên trí gã có thừa bản lãnh né tránh. Ngờ đâu chẳng những gã không đỡ đòn được lại còn sa lệ la làng thì thật là một kỳ sự trong võ lâm.

Bọn Huyền Trinh, Phan Cương, Mã Ngạn Siêu then quá mặt đỏ đến mang tai vì thấy vị hương chủ của mình kém cỏi quá chừng.

Bạch Hàn Phong lại nói:

- Xin lỗi hương chủ, gia huynh bất hạnh bị người Thiên Địa Hội hạ độc thủ gia hại đến nỗi phải uống mạng. Tại hạ trong lòng đau xót...

Gã chưa dứt lời, mọi người đã tranh nhau hỏi mỗi người một câu:

- Sao?

- Bạch đại hiệp bị người Thiên Địa Hội sát hại ư?

- Làm gì có chuyện đó?

- Nhất định không có chuyện đó.

Bạch Hàn Phong đứng phắt dậy lớn tiếng:

- Các vị bảo không có chuyện này, chẳng lẽ ca ca của tại hạ không chết mà bịa chuyện ư? Các vị lại đây mà nghe cho rõ.

Gã lại vươn tay ra nhằm chụp cánh tay trái Vi Tiểu Bảo.

Huyền Trinh đạo nhân và Phàn Cương đã đề phòng từ trước. Vừa thấy cánh tay Bạch Hàn Phong giơ lên, hai người đồng thời động thủ. Một người tập kích sau lưng, một người tấn công trước ngực.

Bạch Hàn Phong không chụp được cánh tay Vi Tiểu Bảo liền nghiêng mình bước xéo tới, song chưởng đánh ra hai bên.

Huyền Trinh vung chưởng tay trái lên gạt, còn tay mặt phóng chưởng đánh ra.

Phàn Cương cùng Bạch Hàn Phong đã giao nhau một chưởng đánh bình một tiếng.

Bạch Hàn Phong lại biến chiêu điểm vào cổ họng Huyền Trinh.

Huyền Trinh nghiêng mình né tránh. Phàn Cương háng dặng một tiếng lùi lại ba bước.

Bống nghe đánh "âm" một tiếng. Sóng lưng Phàn Cương đụng vào cây cột.

Thế là Bạch Hàn Phong thi triển hai chiêu hất được Phàn Cương ra, và bức bách Huyền Trinh phải lùi lại. Thủ pháp của gã rất lợi hại và giữ được phong độ danh gia.

Bọn Mã Phó Nhân thấy thế không nhịn được bật tiếng hoan hô.

Phàn Cương bị đụng đau quá, phát câu hỏi:

- Đánh nữa không?

Gã lại toan nhảy xổ tới tái đấu.

Bạch Hàn Phong nói:

- Đại ca ta đã chết về tay các người, một mình ta cũng không muốn sống nữa. Bọn cẩu súc sinh Thiên Địa Hội các người xông vào cả đi.

Điệt Đả danh y Diêu Xuân là con người trì trọng, hai tay chấp đở sau lưng, lên tiếng:

- Khoan rồi hãy động thủ. Trong vụ này e có sự hiểu lầm. Bạch nhị hiệp cứ khẳng khẳng là Bạch đại hiệp bị người Thiên Địa Hội hạ sát, nhưng thực tình thế nào xin nói rõ cho hay.

Bạch Hàn Phong hùng hổ đáp:

- Các người vào đây mà coi.

Rồi gã sùng sục rảo bước đi vào nội đường.

Quần hùng thấy bên mình đông người nên không sợ đối phương có âm mưu nguy kế gì, liền tiến vào theo.

Mọi người vừa đến sân sau liền đứng dừng lại, nhìn thấy nhà hậu sảnh có đặt linh đường. Phía sau bức màn tang đặt một cỗ quan tài. Người chết nằm trên quan tài để hở nửa cái đầu và hai chân.

Bạch Hàn Phong vén màn lên lớn tiếng la:

- Ca ca ơi! Ca ca chết mà không nhắm mắt được. Hay dỡ gì tiểu đệ cũng giết mấy tên cẩu súc sinh trong Thiên Địa Hội để trả thù cho ca ca.

Giọng nói khàn khàn tỏ ra gã đã khóc nhiều đến khan tiếng.

Bọn Mã Phó Nhân, Diêu Xuân, Lôi Nhất Khiếu, Vương Võ Thông bốn người tiến lại gần coi thấy người chết quả nhiên là Bạch Hàn Tùng trong Bạch thị Song Mộc.

Diêu Xuân ngấm nghĩa người chết rất kỹ rồi đưa tay sờ vào uyển mạch.

Bạch Hàn Phong cười lạt nói:

- Nếu các hạ mà cứu sống được tặc ca ca thì tại hạ xin dập đầu lạy ngàn lạy.

Diêu Xuân thở dài nói:

- Bạch nhị hiệp! Người đã chết chẳng thể nào sống lại được. Nhị hiệp nên bớt nỗi đau thương. Người đánh chết Bạch đại hiệp có đúng là đệ tử trong Thiên Địa Hội không? Nhị hiệp không nhận lầm đấy chứ?

Bạch Hàn Phong la lên:

- Tại hạ... nhận lầm ư?

Mọi người thấy gã quá đổi bi thương tỏ ra tình cốt nhục cực kỳ thâm trọng nên trong lòng đều buồn bã. Phàn Cương cũng hết cả giận đối bụng bảo dạ:

- Gã mất người huynh trưởng nên động thủ trầm trọng, mình không thể trách được.

Bạch Hàn Phong thông tay ra đứng trước linh đường lớn tiếng:

- Hung thủ gia hại đại ca ta là Từ lão tặc, hàng ngày bán thuốc ở Thiên Kiều. Ta đã hỏi dò được tên lão tặc đó là Từ Thiên Xuyên, ngoại hiệu là Bát Tý Viên Hầu. Tên lão tặc đó có chức phận trong Tham Thái đường ở Thiên Địa Hội. Có đúng thế không? Các người không cãi được nữa chứ?

Bọn Phàn Cương, Huyền Trinh ngơ ngác nhìn nhau. Nguyên họ đến hẻm Dương Liễu để vấn tội Bạch thị song Mộc, hạch hỏi vì lẽ gì đánh người bị

trọng thương? Không ngờ đại hiệp Bạch Hàn Tùng trong Bạch thị song Mộc lại chết vì tay Từ Thiên Xuyên.

Phàn Cương thở dài nói:

- Bạch lão nhị! Từ Thiên Xuyên tức Từ đại ca là một anh em trong Thiên Địa Hội, đúng là sự thực. Có điều y...

Bạch Hàn Phong lớn tiếng hỏi:

- Y làm sao?

Phàn Cương đáp:

- Y đã bị các vị đánh thành trọng thương chỉ còn thoi thóp thở, không hiểu sống chết thế nào? Chẳng giấu gì lão nhị, bữa nay chúng ta đến đây tưởng để chất vấn anh em lão nhị tại sao lại hạ độc thủ đánh Từ đại ca đến thế? Không ngờ... không ngờ... Hối ôi!...

Hắn than thở như vậy, quần hùng đều hiểu chỗ dụng ý của hắn.

Bạch Hàn Phong tức giận đáp:

- Đừng nói Từ lão tặc chưa chết, dù hắn có chết rồi thì tên lão tặc không bằng giống chó giống lợn đó cũng không đáng thường mạng cho ca ca ta.

Phàn Cương cũng tức giận nói:

- Người ăn nói thô lỗ như vậy đâu có phải là tác phong của trang hảo hán trong võ lâm? Theo ý người thì bây giờ làm thế nào?

Bạch Hàn Phong gầm lên:

- Ta... ta không biết. Ta muốn đem bọn chó lợn trong Thiên Địa Hội các người giết cho kỳ hết.

Gã xoay mình rút một thanh cương đao gói ở bên người chết ra.

Dưới ánh thanh quang lấp loáng, Bạch Hàn Phong nhảy chồm lên như con hổ điên cuồng. Bọn Phàn Cương, Huyền Trinh ở Thiên Địa Hội cũng tới tấp rút khí giới bên mình ra, chuẩn bị nghinh địch.

Đột nhiên có người lớn tiếng la:

- Không nên động thủ!

Thanh âm này làm chấn động màng tai mọi người. Bỗng thấy Hổ Diện Bá Vương Lôi Nhất Khiếu giơ hai tay lên đứng trước linh toà hô lớn:

- Bạch nhị hiệp! Nhị hiệp muốn giết người thì giết quách ta đi cho rồi!

Lão này cái họ đã hay, cái tên còn hay hơn. Lão quát mấy tiếng quả nhiên oai như sấm sét.

Bạch Hàn Phong vì quá thương anh thành ra thần trí thất thường. Bây giờ gã nghe lão quát một hồi, đầu óc hơi tỉnh táo lại.

Gã hỏi:

- Ta giết lão làm chi? Ca ca ta có bị lão giết đâu?

Lôi Nhất Khiếu đáp:

- Những bạn hữu đây là người Thiên Địa Hội nhưng cũng không giết chết lệnh ca ca. Hơn nữa những hội viên Thiên Địa Hội khắp thiên hạ ít ra là có đến năm chục vạn người, nhị hiệp giết chết hết được chăng?

Bạch Hàn Phong chưng hửng rồi la lớn:

- Giết được tên nào hay tên ấy, cặp nào hay cặp ấy.

Đột nhiên ngoài cửa văng vẳng có tiếng vó ngựa rất cấp bách, dường như mười mấy người kỵ mã đang tiến vào ngõ Dương Liễu.

Diêu Xuân nói:

- Chỉ sợ quan binh kéo đến, các anh em hãy thu khí giới lại.

Bọn Phàn Cương, Huyền Trinh thấy Lôi Nhất Khiếu đứng chắn phía trước, Bạch Hàn Phong khó mà xông lại dả thương người được, liền thu khí giới lại.

Bạch Hàn Phong nói:

- Dù là ông trời đến, ta cũng không sợ.

Tiếng vó ngựa mỗi lúc một gần. Họ đi tới cửa tiệm liền dừng lại. Tiếng vòng cửa leng keng vang lên.

Bên ngoài có tiếng người gọi:

- Bạch nhị đệ! Ta đây mà!

Bóng người thấp thoáng, một người vượt tường nhảy vào. Người này cỡ ngoài bốn chục tuổi, mặc quần áo bằng vóc màu đồng, oai phong凛冽. Hắn biến sắc mặt cất giọng run run nói:

- Quả nhiên... là Bạch đại đệ... là Bạch đại đệ...

Bạch Hàn Phong bỏ thanh cương đao xuống quay ra nghinh tiếp.

Gã la lên:

- Tô tứ ca! Ca ca của tiểu đệ... y... y...

Gã nghẹn ngào rồi khóc rống lên không nói lên lời nữa.

Bọn Mã Phó Nhân, Phàn Cương, Huyền Trinh đều tự hỏi:

- Phải chăng người này là Thánh thủ cư sĩ Tô Cương ở trong Mộc vương phủ?

Lúc này cửa lớn đã mở rộng. Mười mấy người kéo ùa vào có cả nam lẫn nữ. Họ xông tới trước thi thể nhìn nhận kỹ người chết rồi mấy phu nhân kêu trời gọi đất khóc rống lên. Một phu nhân trung niên là vợ lớn Bạch Hàn Tùng, còn người ít tuổi hơn là vợ nhỏ Bạch Hàn Phong.

Bọn Phàn Cương, Huyền Trinh đều bến lên, nghĩ thầm:

- Chuyến này bọn mình đến đây, thật xúi quẩy, chẳng để cho người ta đánh đòn thì cũng bị thoá mạ, không còn cách nào tránh khỏi nữa. Nhà họ có tang sự thì khó mà lý luận phải trái với họ được. Bọn họ khóc đến chết đi sống lại, mình chỉ còn biện pháp chuẩn đi là hơn.

Mọi người đưa mắt ra hiệu cho nhau rồi xoay mình cất bước.

Bạch Hàn Phong quát hỏi:

- Định trốn chăng? Không phải chuyện dễ dàng thế được.

Gã xông tới phóng chưởng nhằm sau lưng đánh vào Phàn Cương.

Phàn Cương tức giận hỏi lại:

- Ai trốn chạy?

Hắn vung tay trái lên gạt chứ không trả đòn.

Bọn Huyền Trinh đều đứng cả lại.

Hán tử họ Tô hỏi:

- Bạch nhị đệ! Những vị này là ai?

Bạch Hàn Phong đáp:

- Bọn chúng là quân chó má ở Thiên Địa Hội. Gia huynh... Gia huynh bị bọn chúng sát hại.

Gã vừa nói câu này, bao nhiêu người đang phục xuống khóc trước linh đường đều đứng phắt cả dậy.

Những tiếng loảng choảng vang lên không ngớt. ánh gươm đao sáng loà.

Lập tức bao nhiêu khách đến đều bị bao vây. Cả bọn Mã Phó Nhân, Diêu Xuân, Lôi Nhất Khiếu, Vương Võ Thông, bốn người này cũng bị hãm vòng vây.

Wương Võ Thông cười ha hả nói:

- Mã đại ca! Lôi huynh đệ! Điều đại phu! Chúng ta gia nhập Thiên Địa Hội hồi nào? Đức hạnh của chúng ta e rằng chưa đủ tư cách xách gậy cho bạn hữu Thiên Địa Hội.

Hán tử trung niên họ Tô chấp tay hỏi:

- Mấy vị đây không phải là nhân vật Thiên Địa Hội ư? Vị này là Điều đại phu. Còn tên huý là Xuân thì phải?

Đoạn y tự giới thiệu:

- Tại hạ là Tô Cương được tin đại huynh đệ họ Bạch bất hạnh từ trần, nên từ Uyển Bình lật đật tới đây. Trong lúc đau thương, tại hạ chưa kịp thỉnh giáo. Thật là thất lễ.

Y nói rồi chấp tay vái chào mọi người.

Vương Võ Thông chấp tay cười nói:

- Không dám! Không dám! Thánh thủ cư sĩ quả nhiên danh bất hư truyền, đúng là nhân vật biết nhiều hiểu rộng lại có phong độ anh hùng.

Đoạn hán giới thiệu từng người.

Đầu tiên hán trở vào Vi Tiểu Bảo nói:

- Vị này là Vi hương chủ ở Thanh Mộc Đường trong Thiên Địa Hội.

Bọn Tô Cương đã biết Thiên Địa Hội gồm có 10 đường mà vị Hương chủ mỗi đường đều là anh hùng hào kiệt, mình mang tuyệt kỹ. Thế mà Vi Hương chủ hiển nhiên là một gã thiếu niên nhà giàu, miệng còn hơi sữa thì trong lòng không khỏi kinh ngạc. Nhưng y là người trầm tĩnh giữ vẻ thản nhiên chấp tay vái nói:

- Tại họ ngưỡng mộ thanh danh hương chủ từ lâu.

Bọn Vương Võ Thông đã giới thiệu cả rồi. Bây giờ Tô Cương dẫn gã đi giới thiệu với hai người sư huynh đệ của y, ba người sư huynh sư đệ của họ Bạch. Sau nữa đến bọn đồ đệ của Tô Cương.

Vị phu nhân của Bạch Hà Tùng nằm phục xuống trước thi thể lang quân khóc lóc rất thống thiết. Vợ Bạch Hàn Phong vừa khóc lóc vừa khuyên giải. Hai người này không làm lễ tương kiến.

Điều Xuân nói:

- Bạch nhị hiệp! Vì duyên cớ gì Bạch đại hiệp lại xảy cuộc đấu tranh với Thiên Địa Hội? Xin Bạch nhị hiệp nói lại cho bọn tại hạ nghe.

Y háng giọng một tiếng rồi nói tiếp:

- Mộc Vương phủ ở Vân Nam là một gia đình mà người Võ Lâm đều kính ngưỡng. Mặt khác luật lệ của Thiên Địa Hội cũng cực kỳ nghiêm ngặt chứ không phải hạng người ngang ngược vô lý. Thiên hạ sự không ra ngoài lẽ phải. Câu chuyện bữa nay cũng không thể chỉ lấy võ công mà giải quyết được. ở đây Mã Vô sư, Lôi huynh đệ, Vương tổng tiêu đầu và tại hạ cũng hai bên đều chưa có mối giao tình thân mật, nhưng cũng hâm mộ thanh danh mà sinh lòng kính nể. Bạch nhị hiệp! Xin nhị hiệp vì chút bạch diện của bọ tại hạ mà nói rõ nguyên do cho biết được chăng?

Wong Võ Thông nói theo:

- Thực tình mà nói chỉ các bạn ở Thiên Địa Hội quả chưa hay tin Bạch đại hiệp từ trần, nếu không thì dĩ nhiên chẳng ai tới đây để hứng lấy những điều vô vị làm chi.

Tô Cương hỏi:

- Vậy Vi hương chủ cùng các vị bằng hữu đến tề xở vì việc gì?

Wong Võ Thông cười ha hả đáp:

- Bọn tại hạ là người ngay thẳng không nói chuyện giả dối. Theo lời các bạn ở Thiên Địa Hội thì Tử đại ca tức Tử Thiên Xuyên bị Bạch Thị Song hiệp đánh thành trọng thương, tính mạng y nguy trong sớm tối không biết lúc nào. Hiệp vị Tử đại ca đó nói không nên lời nữa rồi, nên bọ họ đành mời bọn tại hạ mấy người già nua đến quý xứ để hỏi cho biết rõ ngọn ngành.

Tô Cương hỏi:

- Thế các vị đến đây để hỏi tội chăng?

Wong võ Thông đáp:

- Cái đó thì không dám. Mấy người trong bọn tại hạ bất quá đã đi ăn cơm hốt thiên hạ được bạn hữu giang hồ nể mặt một chút. Còn chuyện gian ngay phải trái đã có công lý, chẳng ai dám táng tận lương tâm mà nhắm mắt nói bừa.

Tô Cương gật đầu nói:

- Vương tổng tiêu đầu nói phải lắm. Mời các vị hãy ngồi xuống đây đã rồi hãy nói chuyện.

Y xòe tay sai bọn sư đệ thu lượm khí giới.

Bạch Hàn Phong vẫn chưa chịu buông cương đao ra.

Tô Cương mời mọi người ngồi, nhưng trong nhà khách không có đủ chỗ, y cùng bọn sư đệ, đồ đệ phải đứng tiếp khách.

Tô Cương nói:

- Bạch nhị đệ! Đầu đuôi sự tình lúc đó ra làm sao? Nhị đệ nên kể lại cho mọi người nghe.

Bạch Hàn Phong hắng giọng một tiếng rồi nói:

- Chiều hôm kia...

Gã mới nói được mấy tiếng khí tức đã xông lên. Tay cầm cương đao vung múa. Nhưng gã nghĩ tới cử động này thô lỗ quá liền liệng cương đao xuống đất đánh choang một tiếng, làm vỡ tan mấy viên gạch. Gã thở mạnh một hơi rồi nói:

- Chiều hôm kia tại hạ cùng gia huynh ngồi uống rượu trên một toà tửu lầu ở Thiên Kiều bỗng có một vị quan viên tiến lên, đem theo bốn tên gia đình. Bộ tịch bốn tên này thật khả ố! Chúng kêu rượu gọi thịt bằng tiếng thổ ngữ ở Vân Nam.

Tô Cương "ồ" một tiếng rồi hỏi:

- Bọn họ nói tiếng Vân Nam ư?

Bạch Hàn Phong đáp:

- Tại hạ cùng gia huynh nghe khẩu âm họ liền để ý.

Bọn Vương Võ Thông, Phàn Cương đều biết Mộc vương phủ truyền đời trấn thủ ở Vân Nam. Bọn Tô Cương, Bạch Hàn Phong đều sinh trưởng ở Vân Nam. Bây giờ họ đến thành Bắc Kinh mà nghe thổ âm người đồng hương thì dĩ nhiên họ để ý.

Bạch Hàn Phong nói:

- Vị quan viên này vừa uống rượu vừa chỉ trích món ăn nấu không ngon. Y nói những gì bọn chúng ta ở Vân Nam thổi cơm làm sao, nấu nướng thế nào cho chủ quán nghe. Dĩ nhiên bốn tên gia đình cũng phụ họa theo. Gia huynh nghe nói lấy làm thú vị, tuy ngồi bàn khác mà cũng nói chớ sang mấy câu.

Gã ngừng lại một chút rồi kể tiếp:

- Vị quan viên kia thấy bọn tại hạ cũng là người Vân Nam mời sang ngồi chung bàn. Anh em tại hạ xa nhà đã lâu, đều muốn biết tình hình cố hương nên thấy vị quan viên này ở Vân Nam mới tới liền sang ngồi cùng bàn với y. Trong khi trò chuyện, vị quan viên này tự giới thiệu tên gọi Dương Nhất Phong. Hắn được Ngô Tam Quế phái đến làm tri huyện Khúc Tĩnh.

Tô Cương hỏi:

- Có phải Bạch nhị đệ bảo y nói tiếng Vân Nam không?

Bạch Hàn Phong đáp:

- Y là người Đại Lý, tỉnh Vân Nam. Theo lệ luật thì người Vân Nam không thể làm địa phương quan ở tỉnh Vân Nam được. Nhưng Dương Nhất Phong nhơn nhơn đặc ý nói gã là người của Bình Tây Vương uỷ phái nên không cần đến thể lệ kia.

Hoà mình vào thế giới võ hiệp www.VietKiem.com - Thư Viện Trường Thiên Tiểu Thuyết Võ Hiệp Kỳ Tình Online:

- Tính đến 01/01/2001, trên 100 bộ truyện kiếm hiệp hoàn tất và đang tiếp tục đưa nhiều bộ mới

- Các bài bình luận về nhân vật, tác giả, tác phẩm kiếm hiệp

- Free life time 6 MB email account you@vietkiem.com

- Chat & bàn luận cùng các bằng hữu khắp nơi có cùng sở thích trên forums, chatroom.

- Tranh ảnh phim kiếm hiệp

- Mailling list nhận tin tức kiếm hiệp mới

- Truyện dã sử võ hiệp, truyền thuyết,...

- Sách dạy tự luyện võ công.

-

All 3 address in 1:

<http://hello.to/kimdung> , <http://come.to/kimdung> , <http://VietKiem.com>